

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

**Lukáš 2:41-43** <sup>41</sup>Jeho rodiče chodívali každý rok do Jeruzaléma na svátek velikonoce. <sup>42</sup>Také když mu bylo dvanáct let, vystupovali [do Jeruzaléma], jak bylo o této slavnosti zvykem. <sup>43</sup>A když se po dokonání těch dnů vraceli domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče zpozorovali.

Among the Jews the twelfth year was the dividing line between childhood and youth. On completing this year a Hebrew boy was called a son of the law, and also a son of God. He was given special opportunities for religious instruction, and was expected to participate in the sacred feasts and observances. It was in accordance with this custom that Jesus in His boyhood made the Passover visit to Jerusalem. Like all devout Israelites, Joseph and Mary went up every year to attend the Passover; and when Jesus had reached the required age, they took Him with them. DA 75.1

**DA – Touha věků 75.1** Pro Židy byl dvanáctý rok života hranicí mezi dětstvím a mládím. Když hebrejský chlapec dovršil tohoto věku, byl nazván synem zákona a synem Božím. Mohl se vzdělávat ve svém náboženství a očekávalo se od něho, že se bude účastnit náboženských slavností a obřadů. Když Ježíš dosáhl dvanácti let, vzali jej rodiče o Velikonocích v souladu s touto zvyklostí s sebou do Jeruzaléma. Josef s Marií, stejně jako ostatní zbožní Izraelci, tam putovali na svátek Pesach každý rok. (srv. TV 45.1)

For the first time the child Jesus looked upon the temple. He saw the white-robed priests performing their solemn ministry. He beheld the bleeding victim upon the altar of sacrifice. With the worshipers He bowed in prayer, while the cloud of incense ascended before God. He witnessed the impressive rites of the paschal service. Day by day He saw their meaning more clearly. Every act seemed to be bound up with His own life. New impulses were awakening within Him. Silent and absorbed, He seemed to be studying out a great problem. The mystery of His mission was opening to the Saviour. DA 78.1

**DA – Touha věků 78.1** Ježíš jako dítě poprvé spatřil chrám. Viděl kněze v bílých rouchách, jak vykonávají slavnostní obřady. Viděl krvácející oběť na obětním oltáři. Když vůně kadidla začala stoupat k Bohu, sklonil se spolu s ostatními k modlitbě. Byl svědkem působivých obřadů velikonočních bohoslužeb. Den za dnem Ježíš chápal jejich význam stále jasněji. Každý úkon jako by přímo souvisel s Jeho životem. Probouzely se v Něm nové podněty. Tiše a se zaujetím zkoumal velkou záhadu. Před Spasitelem se otevíralo tajemství Jeho poslání. (srv. TV 46.3)

Rapt in the contemplation of these scenes, He did not remain beside His parents. He sought to be alone. When the paschal services were ended, He still lingered in the temple courts; and when the worshipers departed from Jerusalem, He was left behind. DA 78.2

**DA – Touha věků 78.2** Ježíš tak soustředěně přemýšlel o všem, co viděl, že se odpojil od svých rodičů. Chtěl být sám. Když velikonoční bohoslužby skončily, stále zůstával v chrámovém nádvoří. Věřící poutníci se odebrali z Jeruzaléma do svých domovů a na Něho docela zapomněli. (srv. TV 46.4)

In this visit to Jerusalem, the parents of Jesus wished to bring Him in connection with the great teachers in Israel. While He was obedient in every particular to the word of God, He did not conform to the rabbinical rites and usages. Joseph and Mary hoped that He might be led to reverence the learned rabbis, and give more diligent heed to their requirements. But Jesus in the temple had been taught by God. That which He had received, He began at once to impart. DA 78.3

**DA – Touha věků 78.3** Josef s Marií chtěli, aby se Ježíš při návštěvě Jeruzaléma seznámil s velkými učiteli Izraele. Ježíš se ve všem řídil Božím slovem, ale rabínským obřadům a zvykům se nepřizpůsoboval. Rodiče doufali, že si začne hluboce vážit učených rabínů a bude pečlivěji dbát na jejich požadavky. Ježíše však v chrámu učil sám Bůh. Vše, co poznal, začal hned předávat dál. (srv. TV 46.5)

At that day an apartment connected with the temple was devoted to a sacred school, after the manner of the schools of the prophets. Here leading rabbis with their pupils assembled, and hither the child Jesus came. Seating Himself at the feet of these grave, learned men, He listened to their instruction. As one seeking for wisdom, He questioned these teachers in regard to the prophecies, and to events then taking place that pointed to the advent of the Messiah. DA 78.4

**DA – Touha věků 78.4** V té době, po vzoru prorockých škol, v jedné místnosti spojené s chrámem probíhala výuka náboženství. Shromáždili se tam přední rabíni se svými žáky a přišel tam i Ježíš. Posadil se u nohou vážených a vzdělaných mužů a naslouchal jejich naučením. Jako člověk hledající moudrost se těchto učenců vyptával na proroctví a události, které se právě odehrály a které ukazovaly na příchod Mesiáše. (srv. TV 46.6)

Jesus presented Himself as one thirsting for a knowledge of God. His questions were suggestive of deep truths which had long been obscured, yet which were vital to the salvation of souls. While showing how narrow and superficial was the wisdom of the wise men, every question put before them a divine lesson, and placed truth in a new aspect. The rabbis spoke of the wonderful elevation which the Messiah's coming would bring to the Jewish nation; but Jesus presented the prophecy of Isaiah, and asked them the meaning of those scriptures that point to the suffering and death of the Lamb of God. DA 78.5

**DA – Touha věků 78.5** Ježíš se projevil jako člověk prahnoucí po poznání Boha. Jeho otázky poukazovaly na hluboké pravdy, které byly dlouho zkreslovány a pokřivovány, ale které přitom byly pro záchranu lidí životně důležité. Přestože to odhalilo, jak omezená a povrchní byla moudrost mudrců, každá další otázka jim předkládala božské ponaučení a stavěla pravdu do nového světla. Rabíni hovořili o tom, jak Mesiáš svým příchodem vyvýší židovský národ. Ježíš je však upozornil na Izajášovo proroctví a zeptal se jich na význam těch částí Písma, které hovoří o utrpení a smrti Beránka Božího. (srv. TV 46.7)

**Lukáš 2:47** Všichni, kteří ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností [chápavostí] a odpověďmi.

The doctors turned upon Him with questions, and they were amazed at His answers. With the humility of a child He repeated the words of Scripture, giving them a depth of meaning that the wise men had not conceived of. If followed, the lines of truth He pointed out would have worked a reformation in the religion of the day. A deep interest in spiritual things would have been awakened; and when Jesus began His ministry, many would have been prepared to receive Him. DA 78.6

**DA – Touha věků 78.6** Učenci jej zahrnuli otázkami a žasli nad tím, jak jim odpovídal. Ježíš se skromností dítěte opakoval slova Písma a dával jim hluboký význam, o němž učitelé neměli ponětí. Kdyby byli přijali pravdu, na kterou poukazoval, a řídili se jí, mohlo dojít k proměně tehdejšího náboženského života. V lidech by to probudilo hluboký zájem o duchovní věci, a až by Ježíš zahájil svou službu, mnozí by byli připraveni Jej přijmout. (srv. TV 47.1)

The rabbis knew that Jesus had not been instructed in their schools; yet His understanding of the prophecies far exceeded theirs. In this thoughtful Galilean boy they discerned great promise. They

desired to gain Him as a student, that He might become a teacher in Israel. They wanted to have charge of His education, feeling that a mind so original must be brought under their molding. DA 80.1

**DA – Touha věků 80.1** Rabíni věděli, že Ježíš nebyl vyučován v jejich školách, a přesto Jeho chápání proroctví daleko přesahovalo jejich znalosti. Od tohoto přemýšlivého galilejského chlapce si mnoho slibovali. Chtěli Ho získat jako žáka, aby se mohl stát učitelem v Izraeli. Chtěli mít na starosti Jeho výchovu a vzdělávání, protože se domnívali, že tak jedinečnou mysl je nutné tvárnit a usměrňovat pod jejich vedením. (srv. TV 47.2)

The words of Jesus had moved their hearts as they had never before been moved by words from human lips. God was seeking to give light to those leaders in Israel, and He used the only means by which they could be reached. In their pride they would have scorned to admit that they could receive instruction from anyone. If Jesus had appeared to be trying to teach them, they would have disdained to listen. But they flattered themselves that they were teaching Him, or at least testing His knowledge of the Scriptures. The youthful modesty and grace of Jesus disarmed their prejudices. Unconsciously their minds were opened to the word of God, and the Holy Spirit spoke to their hearts. DA 80.2

**DA – Touha věků 80.2** Ježíšova slova zasáhla jejich srdce tak, jako doposud žádná jiná slova z lidských úst. Bůh chtěl dát těmto izraelským vůdcům světlo a použil k tomu jediný prostředek, kterým bylo možné je oslovit. Ve své pýše by odmítli přijmout poučení, ať už by pocházelo od kohokoliv. To by bylo pod jejich důstojnost. Kdyby to vypadalo, že se je Ježíš pokouší učit, pohrdli by Jím a nenaslouchali by Mu. Takto si však namlouvali, že to oni učí Jeho nebo Jej přinejmenším zkouší ze znalosti Písma. Ježíšova mladická skromnost a zdvořilost je odzbrojila a zbavila předsudků. Jejich mysl se nevědomky otevírala Božímu slovu a Duch svatý promlouval k jejich srdcím. (srv. TV 47.3)

They could not but see that their expectation in regard to the Messiah was not sustained by prophecy; but they would not renounce the theories that had flattered their ambition. They would not admit that they had misapprehended the Scriptures they claimed to teach. From one to another passed the inquiry, How hath this youth knowledge, having never learned? The light was shining in darkness; but "the darkness apprehended it not." John 1:5, R. V. DA 80.3

**DA – Touha věků 80.3** Museli uznat, že jejich očekávání ohledně příchodu Mesiáše nejsou v souladu s proroctvími. Svých představ a teorií se však nechtěli vzdát, protože uspokojovaly jejich ctižádost. Tvrdili, že vyučují a vykládají Písma, a nechtěli přiznat, že by je špatně pochopili. Jeden po druhém se ptali: Jak je možné, že má tento mladík takové poznání, když se nikdy neučil? Světlo svítilo ve tmě, ale **Jan 1,5** "tma je nepohltila [nepřijala/nepochopila]". (srv. TV 47.4)

**Izaiáš 9:1,5-6** <sup>1</sup>Lid, který chodí v temnotě, uvidí veliké světlo. Na ty, kdo bydlí v zemi nejhlubší tmy, na ně zazáří světlo... <sup>5</sup>Neboť chlapec se nám narodil, syn je nám dán; na jeho rameni spočinulo panství [panování, svrchovaná moc]. Dal mu jméno Podivuhodný rádce, mocný Bůh, Věčný Otec, Kníže pokoje. <sup>6</sup>Nebude konce vzrůstu jeho panství a pokoje na Davidově trůnu a nad jeho královstvím, aby ho mohl upevnit a posilnit v právu a v spravedlnosti [n.: podepřít právem a spravedlností] ...

**Jan 1:9-13** <sup>9</sup>Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka, to přicházelo na svět. <sup>10</sup>Na světě byl, svět skrze něj vznikl, a svět ho nepoznal. <sup>11</sup>Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali. <sup>12</sup>Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. <sup>13</sup>Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.